

P9_TA(2023)0473

Wdrożenie rozporządzenia z 2018 r. dotyczącego blokowania geograficznego na jednolitym rynku cyfrowym

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie wdrożenia rozporządzenia z 2018 r. w sprawie blokowania geograficznego na jednolitym rynku cyfrowym (2023/2019(INI))

(C/2024/4175)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
- uwzględniając rozporządzenie (UE) 2018/302 z 28 lutego 2018 r. w sprawie nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz innych form dyskryminacji klientów ze względu na przynależność państwową, miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾ (rozporządzenie w sprawie blokowania geograficznego),
- uwzględniając dyrektywę 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą usług na rynku wewnętrznym ⁽²⁾ (dyrektywa usługowa),
- uwzględniając dyrektywę 2009/22/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych ⁽⁴⁾ (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/789 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającą przepisy dotyczące wykonywania praw autorskich i praw pokrewnych mające zastosowanie do niektórych transmisji online prowadzonych przez organizacje radiowe i telewizyjne oraz do reemisji programów telewizyjnych i radiowych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1128 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie transgranicznego przenoszenia na rynku wewnętrznym usług online w zakresie treści ⁽⁶⁾ (rozporządzenie w sprawie przenoszenia),
- uwzględniając rozporządzenie (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów ⁽⁷⁾ (rozporządzenie w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów),
- uwzględniając rozporządzenie (UE) 2021/782 z dnia 29 kwietnia 2021 r. dotyczące praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym ⁽⁸⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 30 listopada 2020 r. zatytułowane „Pierwszy krótkoterminowy przegląd rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego” (COM(2020)0766) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SWD(2020)0294),
- uwzględniając badanie Komisji z 2020 r. zatytułowane „Skutki rozszerzenia zakresu rozporządzenia o blokowaniu geograficznym na usługi audiowizualne i inne niż audiowizualne umożliwiające dostęp do treści chronionych prawem autorskim”,
- uwzględniając badanie Komisji z maja 2016 r. zatytułowane „Badanie typu Tajemniczy Klient dotyczące ograniczeń terytorialnych i blokowania geograficznego na europejskim jednolitym rynku cyfrowym”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 60 I z 2.3.2018, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

⁽³⁾ Dz.U. L 110 z 1.5.2009, s. 30.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 82.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 168 z 30.6.2017, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 345 z 27.12.2017, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 172 z 17.5.2021, s. 1.

- uwzględniając badanie Komisji z 2019 r. zatytułowane „Badanie Eurobarometr Flash 477 dotyczące dostępu do treści online i transgranicznego przenoszenia usług online w zakresie treści, transgranicznego dostępu do treści online i połączeń wewnątrz UE”,
  - uwzględniając badanie Komisji z czerwca 2020 r. zatytułowane „Badanie typu Tajemniczy Klient dotyczące ograniczeń terytorialnych i blokowania geograficznego na europejskim jednolitym rynku cyfrowym”,
  - uwzględniając art. 54 Regulaminu, art. 1 ust. 1 lit. e) decyzji Konferencji Przewodniczących z 12 grudnia 2002 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy i załącznik 3 do tej decyzji,
  - uwzględniając opinie Komisji Kultury i Edukacji oraz Komisji Prawnej,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A9-0335/2023),
- A. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie blokowania geograficznego ma na celu poprawę dostępu klientów do towarów i usług oraz zapobieganie nieuzasadnionej dyskryminacji klientów na jednolitym rynku poprzez realizację czterech konkretnych celów, a mianowicie poprawę przejrzystości dla klientów przez umożliwienie dostępu do stron internetowych lub aplikacji na całym jednolitym rynku, zapobieganie nieuzasadnionym różnicom w traktowaniu klientów na całym jednolitym rynku w dostępie do towarów i usług, usprawnianie egzekwowania prawa środkami publicznymi w odniesieniu do nieuzasadnionego blokowania geograficznego i wszelkiej innej dyskryminacji ze względu na miejsce zamieszkania konsumenta, siedzibę lub narodowość oraz zwiększanie pewności prawa dla przedsiębiorstw przeprowadzających transakcje transgraniczne;
- B. mając na uwadze, że ogólnym celem rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego jest zapewnienie, aby podmioty gospodarcze traktowały klientów z UE (w tym konsumentów i innych użytkowników końcowych) w ten sam sposób, niezależnie od ich położenia geograficznego, narodowości lub miejsca zamieszkania;
- C. mając na uwadze, że Parlament zwrócił się do Komisji o uważną ocenę ewentualnego włączenia w zakres rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego usług świadczonych drogą elektroniczną, których główną cechą jest zapewnianie dostępu do utworów chronionych prawem autorskim lub innych przedmiotów objętych ochroną oraz korzystania z nich; mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego Komisja była zobowiązana do przeprowadzenia tej oceny do 23 marca 2020 r.; mając na uwadze, że w sprawozdaniu Komisji w sprawie pierwszego krótkoterminowego przeglądu rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego stwierdzono, iż w odniesieniu do treści audiowizualnych konsument europejski ma średnio dostęp do zaledwie 14 % filmów dostępnych w internecie w UE-27 ⁽⁹⁾, przypomina, że dostęp jest bardzo zróżnicowany w poszczególnych państwach członkowskich, i tak na przykład konsumenci w Grecji mają dostęp jedynie do 1,3 % wszystkich tytułów dostępnych we wszystkich państwach członkowskich UE, natomiast konsumenci w Niemczech mają dostęp do 43,1 % wszystkich filmów dostępnych we wszystkich państwach członkowskich;
- D. mając na uwadze, że w marcu 2021 r. Parlament przeprowadził debatę plenarną dotyczącą oceny rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego, podczas której to debaty wezwano Komisję do przyjęcia wniosku ustawodawczego w sprawie włączenia usług audiowizualnych do zakresu rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego; mając na uwadze, że podczas tej debaty Komisja ogłosiła, iż zamierza nawiązać dialog z zainteresowanymi stronami w celu określenia, w jaki sposób wspierać lepszy obieg treści audiowizualnych w całej UE, oraz że podsumowała postępy osiągnięte do końca 2022 r., a następnie podjęła decyzję w sprawie kolejnych kroków i rozważyła różne warianty, w tym interwencje ustawodawcze;
- E. mając na uwadze, że liczba konsumentów, którzy próbują uzyskać dostęp do treści audiowizualnych oferowanych w innych państwach członkowskich, stale rośnie; mając na uwadze, że w związku z tym Komisja zamierza podjąć dialog z zainteresowanymi stronami w celu wspierania obiegu wysokiej jakości treści w całej UE; mając na uwadze, że dialog ten uwzględniono jako działanie 7 w planie działania na rzecz mediów i sektora audiowizualnego ⁽¹⁰⁾; mając na uwadze, że podczas dialogu z zainteresowanymi stronami podkreślono kluczowe znaczenie funkcjonowania sektora audiowizualnego w aspekcie terytorialnym, sektora, który jest nader ważny dla UE zarówno pod względem gospodarczym, jak i kulturalnym, a także niezwykle istotny, jeżeli chodzi o zachowanie różnorodności kulturowej i językowej UE oraz pluralizmu mediów;
- F. mając na uwadze, że obywatele mieszkający w regionach przygranicznych lub należący do mniejszości językowych niekiedy nie mają dostępu do treści w swoich językach ojczystych z powodu blokowania geograficznego, co może ograniczać ich dostęp do treści kulturowych; mając na uwadze, że rozwój treści na żądanie oraz zmieniające się wzorce konsumpcyjne w odniesieniu do treści audiowizualnych mogą skłonić do ponownego przemyślenia podejścia UE do licencjonowania treści;

⁽⁹⁾ COM(2020)0766.

⁽¹⁰⁾ COM(2020)0784.

- G. mając na uwadze, że państwa członkowskie stanęły w obliczu wyzwań i opóźnień w procesie transpozycji rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego;
- H. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie blokowania geograficznego należy postrzegać w kontekście ogólnego pakietu środków dotyczących handlu elektronicznego oraz innych powiązanych przepisów prawnych, w szczególności w odniesieniu do transgranicznych usług doręczania paczek, rozporządzenia w sprawie współpracy w dziedzinie ochrony konsumentów i dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, a także mając na uwadze możliwości tego rozporządzenia w zakresie wspierania transgranicznego handlu elektronicznego w Europie, który jest warunkiem wstępnym w pełni sprawnego funkcjonowania jednolitego rynku cyfrowego;
- I. mając na uwadze, że utrzymanie blokowania geograficznego utworów chronionych prawem autorskim i przedmiotów objętych ochroną jest jednym z głównych narzędzi gwarantujących różnorodność kulturalną;
1. zwraca uwagę na niewykorzystany potencjał transgranicznej działalności gospodarczej i podkreśla, że działalność tę można wesprzeć poprzez usunięcie pozostających wciąż barier związanych z blokowaniem geograficznym, co zapewni sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego i zagwarantuje wszystkim obywatelom europejskim równy dostęp do towarów i usług niezależnie od ich lokalizacji, a jednocześnie będzie promować swobodny przepływ produktów i usług zgodnie z zasadami rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego; podkreśla potrzebę zwiększenia świadomości konsumentów, ponieważ wielu obywateli nadal nie zna obowiązujących przepisów, co prowadzi do zmniejszenia zaufania do transgranicznych zakupów przez internet; wzywa do podjęcia dalszych działań w celu usunięcia nieuzasadnionych barier i zmniejszenia obciążeń związanych ze świadczeniem usług transgranicznych, aby w pełni wykorzystać potencjał jednolitego rynku dla konsumentów i przedsiębiorstw, oraz do lepszego egzekwowania środków na szczeblu krajowym w celu zapewnienia skuteczności rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego;
  2. podkreśla znaczenie rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego dla budowania bardziej solidnego, spójnego, dostępnego i sprawiedliwego rynku wewnętrznego dla wszystkich obywateli i przedsiębiorstw w UE, pozbawionego dyskryminacji i nieuzasadnionych barier, niezależnie od obywatelstwa czy miejsca zamieszkania konsumenta lub siedziby przedsiębiorstwa; podkreśla, że należy podjąć dalsze kroki, aby w pełni wykorzystać potencjał rozporządzenia, w tym przez wzmocnienie ram prawnych wspierających transgraniczną wymianę towarów i usług;
  3. zauważa, że Komisja opublikowała pierwszy krótkoterminowy przegląd rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego (COM(2020)0766) siedem miesięcy po terminie określonym w rozporządzeniu; zauważa, że owego pierwszego przeglądu dokonano przed wybuchem pandemii COVID-19, co oznacza, że zmiany w zachowaniach konsumentów i handlu wywołane pandemią nie zostały w związku z tym odzwierciedlone w sprawozdaniu Komisji za 2020 r.; przypomina o zmianach nawyków konsumentów i rosnącym upodobaniu do kupowania towarów i usług w internecie, co dodatkowo wzmocniła pandemia COVID-19 i jej skutki; dostrzega gwałtowny wzrost aktywności internetowej, w tym handlu elektronicznego, usług cyfrowych i pracy zdalnej, oraz podkreśla potrzebę solidnego i sprzyjającego włączeniu społecznemu jednolitego rynku cyfrowego, który zaspokoiłby te zmieniające się potrzeby konsumentów; podkreśla w związku z tym potrzebę wyciągnięcia dalszych wniosków oraz wzmocnienia praw konsumentów i poprawy ich doświadczeń w oparciu o nowe dane w tej dziedzinie, a także potrzebę rozważenia, czy wprowadzić dodatkowe środki, aby zmniejszyć fragmentację rynku i wyeliminować nieuzasadnione bariery, zwłaszcza że 12 % przedsiębiorstw w UE ⁽¹⁾ rozpoczęło lub zwiększyło wysiłki na rzecz sprzedaży towarów lub usług online w odpowiedzi na pandemię; podkreśla, że należy przeprowadzić ponowną kompleksową ocenę rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego, w tym jego skuteczności, w kontekście przyspieszonej transformacji cyfrowej z uwzględnieniem zmian w zachowaniu konsumentów i przedsiębiorców spowodowanych pandemią COVID-19;
  4. wzywa państwa członkowskie do pełnego stosowania i egzekwowania rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego oraz do zdecydowanych działań przeciwko podmiotom, które pozbawiają konsumentów wszystkich korzyści oferowanych przez jednolity rynek, również przez zapewnienie odpowiednich narzędzi egzekwowania i zacieśnianie współpracy transgranicznej, w tym za pośrednictwem wzmocnionej sieci współpracy w zakresie ochrony konsumenta; wzywa Komisję do wzmocnienia egzekwowania przepisów w celu uniknięcia fragmentacji przepisów; wzywa Komisję do ułatwienia tego przez ocenę różnych środków egzekwowania stosowanych do tej pory przez państwa członkowskie, aby ustalić, które środki są najbardziej proporcjonalne i skuteczne, oraz do dzielenia się nimi w ramach najlepszych praktyk, aby wspierać zharmonizowane podejście w państwach członkowskich;
  5. uznaje szeroki zakres minimalnych i maksymalnych grzywien mających zastosowanie zarówno pomiędzy państwami członkowskimi, jak i wewnątrz nich; wzywa Komisję, aby uważniej monitorowała, czy takie rozbieżności mogłyby zaszkodzić skuteczności i jednolitemu stosowaniu rozporządzenia;

⁽¹⁾ Eurostat, „Zwiększenie wysiłków związanych ze sprzedażą internetową w związku z pandemią”, 11 kwietnia 2022 r.

6. podkreśla, że potrzeba solidniejszych ram gromadzenia i analizy danych, aby lepiej zrozumieć wpływ i skuteczność rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego, w tym jego wpływ na zachowania konsumentów i dynamikę rynku; zauważa, że szybko postępująca cyfryzacja handlu towarami i usługami jest znakomitą okazją do ułatwienia dostępu transgranicznego i promowania konkurencji między różnymi przedsiębiorstwami w UE z korzyścią dla konsumentów;

7. uznaje potrzebę przedstawienia dalszych dowodów skuteczności, proporcjonalności i odstrasżającego charakteru różnych środków egzekwowania prawa w państwach członkowskich w kontekście transakcji między przedsiębiorstwami; wzywa Komisję, aby przeprowadziła kompleksową analizę wpływu rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego na transakcje między przedsiębiorstwami, ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw;

8. zauważa, że jedna trzecia wszystkich skarg otrzymanych przez właściwe organy, które udzieliły odpowiedzi, w rzeczywistości nie była objęta rozporządzeniem, w tym m.in. treści chronione prawem autorskim i usługi ubezpieczeniowe, co pokazuje, że konsumenci postrzegają blokowanie geograficzne za szczególnie problematyczne w tych obszarach; podkreśla, jak ważne jest rozważenie potencjalnych korzyści wynikających z rozszerzenia zakresu rozporządzenia na nowe obszary i wprowadzenia środków mających na celu zwiększenie świadomości na temat tego rozporządzenia i wszelkich innych obowiązujących przepisów; wzywa Komisję do oceny, czy uchybienia w egzekwowaniu innych mających zastosowanie przepisów mogłyby – wbrew intencjom – stanowić przyczynę skarg lub problemów związanych z tym rozporządzeniem;

9. zauważa, że blokowanie dostępu do interfejsów internetowych i przekierowanie były najczęstszymi przyczynami skarg w większości państw członkowskich; przypomina, że nowe rozporządzenie w sprawie współpracy w zakresie ochrony konsumentów ma na celu zacieśnienie współpracy w ramach sieci współpracy w dziedzinie ochrony konsumenta, ponieważ przewiduje nowe procedury oraz wzmocnione mechanizmy wzajemnej pomocy i ostrzegania; wzywa do oceny skuteczności tych nowych procedur i mechanizmów, do intensyfikacji wysiłków na rzecz koordynacji oraz do opracowania strategii pozwalających wyeliminować najczęstsze przyczyny skarg; podkreśla potrzebę zwiększenia wysiłków podejmowanych w ramach kampanii informacyjnych skierowanych zarówno do przedsiębiorców, jak i konsumentów;

10. przypomina, że rozporządzenie w sprawie blokowania geograficznego zakazuje dyskryminacji cenowej ze względu na narodowość konsumenta, jego miejsce zamieszkania lub miejsce prowadzenia działalności; wzywa Komisję do ciągłej oceny wpływu stosowania sztucznej inteligencji oraz jej potencjalnego wpływu na wiedzę klientów o praktykach blokowania geograficznego, na przykład poprzez ograniczanie widoczności takich praktyk dla konsumentów;

11. uznaje, że w przypadku klientów transgranicznych wciąż mogą istnieć pewne różnice cenowe, które można uzasadnić różnymi stawkami podatku od wartości dodanej (VAT) oraz wyższymi kosztami transgranicznej dostawy; uważa jednak, że nie należy blokować konsumentom dostępu do konkurencyjnych ofert udostępnianych na jednolitym rynku przez tego samego dostawcę lub innych dostawców;

12. przyznaje, że mogą istnieć wyzwania praktyczne, organizacyjne i finansowe, zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw, związane z ewentualnym wprowadzeniem obowiązku dostarczania produktów przez przedsiębiorców do kraju zamieszkania konsumenta; wyraża ubolewanie, że niektórzy handlowcy w swoich warunkach zabraniają konsumentom korzystania z metod samodzielnego odbioru lub samodzielnej organizacji dostawy, lub wysyłania produktów do przedsiębiorstw transportowych specjalizujących się w transgranicznej dostawie paczek, co jest sprzeczne z zasadami rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego; podkreśla, że ograniczenia dotyczące dostawy w związku ze sprzedażą transgraniczną przez internet nadal są istotnym czynnikiem w przypadku ponad 50 % prób zakupu, co podważa oczekiwania konsumentów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia dalszych kroków w celu ułatwienia dostępu i funkcjonowania transgranicznych usług doręczania paczek; przypomina, że handlowcy nie powinni utrudniać zewnętrznym firmom transportowym umożliwienia transgranicznej dostawy produktów do konsumentów, w szczególności w przypadkach, gdy przedsiębiorca nie zapewnia takiej opcji lub gdy zabrania samodzielnego odbioru w sklepie; w związku z tym wzywa Komisję, aby oceniła, w jakim stopniu wskazanie przystępnych cenowo transgranicznych usług doręczania paczek nadal stanowi problem dla sprzedawców internetowych; uważa, że Komisja powinna rozważyć włączenie do rozporządzenia jeszcze bardziej wyraźnego odniesienia do usług doręczania paczek przez strony trzecie; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby podjęły dalsze kroki mające ułatwić dostęp do transgranicznych usług doręczania paczek i ich funkcjonowanie;

13. uznaje, że trzeba prowadzić dalsze prace nad standaryzacją i interoperacyjnością oraz należy wspierać bieżące wysiłki na rzecz poprawy standaryzacji i ogólnej jakości usług w dziedzinie transgranicznych systemów doręczania paczek, a także apeluje do Komisji o przeanalizowanie kolejnych kroków z myślą o obniżeniu kosztów dostawy w przypadku zakupów transgranicznych;

14. zwraca uwagę na przegląd rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych dotyczących porozumień wertykalnych⁽¹²⁾; wzywa Komisję do dopilnowania, aby umowy o dystrybucji selektywnej i umowy o prawach wyłącznych nie były nadużywane, nie naruszały prawa do biernej sprzedaży, nie ograniczały swobodnego przepływu towarów i usług przez granice krajowe ani nie uniemożliwiały konsumentom nabywania towarów i usług dostępnych w innych państwach członkowskich, a także zaleca przeprowadzenie szerszej i bardziej szczegółowej analizy ze szczególnym uwzględnieniem wpływu tych umów na MŚP; w związku z tym wzywa Komisję, aby właściwie oceniła skuteczność art. 6 rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego, który to artykuł dotyczy umów o dystrybucji selektywnej, oraz aby rozważyła ewentualne dodatkowe środki gwarantujące, że porozumienia ograniczające sprzedaż pasywną nie będą ograniczać konkurencji, wyboru konsumentów ani różnorodności rynku;

15. zauważa, że w niektórych sektorach w UE utrzymują się terytorialne ograniczenia dostaw, takie jak bariery nakładane przez podmioty prywatne (dostawców) w łańcuchu dostaw, które mogą mieć wpływ na sprzedawców detalicznych lub hurtowników, a to z kolei może ograniczać możliwości sprzedawców detalicznych lub hurtowników w zakresie pozyskiwania towarów w państwach UE innych niż państwo, w którym mają siedzibę, lub uniemożliwiać im dystrybucję (tj. odsprzedaż) towarów do innych krajów UE niż państwo, w którym mają siedzibę, co może przyczynić się do wzrostu cen konsumpcyjnych; wzywa Komisję do kontynuowania konsultacji z zainteresowanymi stronami w całej UE; ponawia swój apel do Komisji o zajęcie się antykonkurencyjnymi skutkami terytorialnych ograniczeń dostaw w celu zagwarantowania w pełni funkcjonującego jednolitego rynku z jego potencjalnymi korzyściami dla konsumentów;

16. ubolewa, że nadal istnieją pewne nieuzasadnione przeszkody w przypadku rejestracji i metod płatności online; przypomina, że z powodu tych przeszkód klienci transgraniczni często nie są w stanie zarejestrować się na stronach internetowych wymagających rejestracji lub zapłacić za żądaną usługę bez przedstawienia takich danych jak lokalny adres, krajowa metoda płatności lub nawet krajowy numer telefonu, co utrudnia osiągnięcie celu rozporządzenia, jakim jest „kupowanie na takich samych warunkach jak klient lokalny”; wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami w celu usunięcia tych przeszkód oraz do przeprowadzenia kompleksowej analizy w celu zaproponowania środków mających na celu ich wyeliminowanie, zgodnie z zasadami dyrektywy usługowej, co zapewni pełne wdrożenie zasad rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego z korzyścią dla konsumentów i klientów;

17. przypomina, że zgodnie z art. 1 ust. 5 rozporządzenia nie powinno ono mieć wpływu na prawo autorskie; podkreśla, że Parlament zażądał, zgodnie z klauzulą przeglądowną rozporządzenia, aby Komisja oceniła, czy rozporządzenie powinno mieć również zastosowanie do usług świadczonych drogą elektroniczną, których głównym elementem jest zapewnienie dostępu do utworów chronionych prawem autorskim lub innych przedmiotów objętych ochroną oraz zapewnienie korzystania z takich przedmiotów i utworów lub sprzedaż utworów bądź przedmiotów chronionych prawem autorskim w postaci wartości niematerialnych, pod warunkiem że handlowiec ma wymagane prawa w odniesieniu do stosownych terytoriów⁽¹³⁾; przypomina o ustaleniach z pierwszego krótkoterminowego przeglądu rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego, zgodnie z którymi rozszerzenie oferty utworów audiowizualnych, również w odpowiedzi na spontaniczne zapytania ze strony indywidualnych konsumentów bez konieczności uzyskania dodatkowych licencji, zwiększyłyby transgraniczny popyt na treści audiowizualne, a ostatecznie również różnorodność kulturową, pomagając w rozpowszechnianiu treści wśród nowych odbiorców ponad granicami, a zatem kwestia ta wymaga dalszej analizy;

18. uważa, że należy zrobić więcej, aby zapewnić obieg i dostępność utworów i programów w UE, w tym istniejących i nowych treści kinowych i audiowizualnych, co odzwierciedlałoby bogactwo i różnorodność kultury w Europie ponad granicami; uznaje w związku z tym ogromne znaczenie wspierania koprodukcji europejskich, dubbingu lub napisów w 24 językach urzędowych UE oraz międzynarodowego rozpowszechniania utworów; wzywa Komisję do zaproponowania, we współpracy z branżą, inicjatywy mającej na celu zapewnienie dostępności w całej UE nagrodzonych filmów europejskich, takich jak laureaci Europejskiej Nagrody Publiczności LUX;

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2022/720 z dnia 10 maja 2022 r. w sprawie stosowania art. 101 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 134 z 11.5.2022, s. 4).

⁽¹³⁾ Komisja Europejska, „Badanie skutków rozszerzenia zakresu rozporządzenia o blokowaniu geograficznym na usługi audiowizualne i inne niż audiowizualne umożliwiające dostęp do treści chronionych prawem autorskim”, 2020.

19. z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w zakresie międzykatalogowej dostępności produktów i usług muzycznych, e-booków, gier wideo oraz oprogramowania, zarówno w modelach subskrypcyjnych, jak i transakcyjnych; przypomina, że blokowanie geograficzne w sektorze książek nie stanowi problemu dla zdecydowanej większości konsumentów; ubolewa nad ograniczoną poprawą dostępności międzykatalogowej treści audiowizualnych i wydarzeń sportowych na żywo, co przyczynia się do przekonania konsumentów, że sektor usług audiowizualnych stosuje najwyższy poziom blokowania geograficznego; dostrzega szczególnie negatywny wpływ blokowania geograficznego na obywateli mieszkających w regionach transgranicznych lub należących do mniejszości językowych;

20. zwraca uwagę na popularność różnych narzędzi wykorzystywanych przez konsumentów w celu uniknięcia ograniczeń związanych z blokowaniem geograficznym, w tym narzędzi dających nieautoryzowany dostęp do treści chronionych prawem autorskim, zwłaszcza w przypadku treści audiowizualnych; uważa, że ważne jest dostrzeżenie, iż stała modernizacja i dostosowywanie modeli biznesowych sektora usług audiowizualnych do nowych oczekiwań konsumentów w zakresie przystępności, elastyczności i jakości treści może być skuteczniejsze niż przeciwdziałanie skutecznemu korzystaniu z takich narzędzi;

21. zauważa, że dwa rozporządzenia stanowią już wyjątek od wyłączności terytorialnej sektora audiowizualnego, a mianowicie rozporządzenie w sprawie przenoszenia, które przewiduje możliwość przenoszenia abonamentu na usługę online w zakresie treści we wszystkich państwach członkowskich, oraz dyrektywa (UE) 2019/789 w sprawie wykonywania praw autorskich i praw pokrewnych mających zastosowanie do niektórych transmisji online, która przewiduje dostęp do programów informacyjnych i programów dotyczących spraw bieżących oraz w pełni finansowanych własnych produkcji przez nadawców radiowych i telewizyjnych w całej Unii Europejskiej; uważa, że zwłaszcza rozporządzenie w sprawie przenoszenia przyniosło znaczne korzyści konsumentom, którzy oczekują stałego dostępu do usług podczas tymczasowego pobytu w innym państwie członkowskim; odnotowuje sprawozdanie Komisji na temat stosowania rozporządzenia w sprawie przenoszenia z czerwca 2022 r., w którym to sprawozdaniu objaśniono, że fikcja prawna określona w art. 4 tego rozporządzenia umożliwiła przezwyciężenie ograniczeń terytorialnych związanych z prawami autorskimi i prawami pokrewnymi bez ponoszenia znacznych strat w dochodach przez podmioty praw autorskich; zwraca się do Komisji o ocenę możliwości zastosowania podobnego podejścia w rozporządzeniu w sprawie blokowania geograficznego;

22. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja rozpoczęła wreszcie dialog z zainteresowanymi stronami na temat dostępu do treści audiowizualnych i ich dostępności w całej UE, jak zapowiedziano w pierwszym krótkoterminowym przeglądzie rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego oraz w planie działania na rzecz mediów i sektora audiowizualnego z grudnia 2020 r.; przypomina, że celem dialogu było ustanowienie konkretnych środków mających na celu poprawę transgranicznego dostępu do treści audiowizualnych i ich dostępności oraz określenie konkretnych celów w tym zakresie; ubolewa, że do tej pory w ramach dialogu z zainteresowanymi stronami nie przedstawiono jasnego planu działania określającego szczegółowe kroki na rzecz poprawy dostępu do treści audiowizualnych i ich dostępności w wymiarze transgranicznym;

23. podkreśla, że rozwijane są dalsze działania dotyczące dostępności i znajdowalności wydarzeń sportowych, takie jak rynkowe inicjatywy i partnerstwa branżowe, aby dodatkowo poprawiać i zwiększać dostęp do treści i ich znajdowalność w całej UE; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do dokładnej oceny wszystkich opcji, które zmniejszą nieuzasadnione bariery blokowania geograficznego w dostępie do usług audiowizualnych i wydarzeń sportowych, przy jednoczesnym uwzględnieniu potencjalnego wpływu na różnorodność modeli biznesowych i dostępne finansowanie sektora kreatywnego; zwraca uwagę, że finansowanie utworów audiowizualnych i kinematograficznych wiąże się z bardzo dużymi inwestycjami; wzywa Komisję do przedstawienia Parlamentowi szczegółowych wyników dialogu z zainteresowanymi stronami na temat ewentualnego rozszerzenia zakresu rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego na treści audiowizualne, w tym konkretnych kroków i celów z myślą o poprawie znajdowalności treści audiowizualnych w wymiarze transgranicznym, aby dać wyraz bogactwu i różnorodności kultury w Europie;

24. uważa, że objęcie usług audiowizualnych rozporządzeniem w sprawie blokowania geograficznego doprowadziłoby do znacznej utraty dochodów, zagroziłoby inwestycjom w nowe treści, a jednocześnie ograniczyłoby swobodę zawierania umów i różnorodność kulturową w produkcji, dystrybucji, promocji i prezentowaniu treści; podkreśla, że takie rozszerzenie zakresu stosowania rozporządzenia doprowadziłoby do spadku liczby kanałów dystrybucji, a ostatecznie – do wzrostu cen dla konsumentów;

25. w tym kontekście wzywa Komisję do zaproponowania konkretnych rozwiązań, które umożliwią konsumentom, w szczególności obywatelom mieszkającym w regionach transgranicznych lub należącym do mniejszości językowych, legalny dostęp do różnych treści międzykatalogowych w różnych krajach; przypomina, że Komisja ma obowiązek przedstawienia sprawozdania z oceny rozporządzenia w sprawie blokowania geograficznego; jednocześnie dostrzega potrzebę dalszej oceny potencjalnego wpływu na ogólną dynamikę sektora audiowizualnego i zapewnienia podmiotom gospodarczym zrównoważonych modeli biznesowych; zaleca, aby ze względu na złożoność wynikającą z takich czynników jak różnorodność treści, dostawców, modeli biznesowych, preferencji konsumentów i modeli licencjonowania, a także złożoność łańcuchów wartości Komisja rozważyła stopniowe podejście ukierunkowane indywidualnie na konkretne rodzaje i modele dystrybucji sektora audiowizualnego oraz zgromadziła dodatkowe dowody przed podjęciem dalszych kroków; jednocześnie należy zapewnić realistyczne ramy czasowe dla wszelkich potencjalnych zmian, co umożliwi dostawcom usług audiowizualnych właściwe dostosowanie ich modeli biznesowych do nowych przepisów oraz zagwarantuje zachowanie różnorodności kulturowej i jakości treści;

26. przypomina, jak ważne jest wspieranie polityki sprzyjającej koprodukcjom europejskim, odzwierciedlającym bogactwo i różnorodność kultury europejskiej, a także szersze rozpowszechnianie utworów na skalę międzynarodową; wzywa Komisję, aby ze środków programu MEDIA finansowała większą liczbę projektów dubbingu i tworzenia napisów do utworów audiowizualnych oraz działała na rzecz poprawy dostępu do dzieł dziedzictwa kinematograficznego;

27. zauważa, że internetowe usługi muzyczne (przesyłanie strumieniowe lub na żądanie) są szeroko dostępne w całej UE oraz że większość głównych usług strumieniowego przesyłania muzyki jest dostępna we wszystkich państwach członkowskich UE, co odzwierciedla rosnące zainteresowanie konsumentów transgranicznym dostępem do muzyki; jest zaniepokojony, że utrzymują się przeszkody dla konsumentów w dostępie do usług strumieniowego przesyłania muzyki w innym państwie członkowskim, w szczególności w odniesieniu do automatycznej zmiany obowiązujących warunków lub akceptacji metod płatności;

28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszej harmonizacji odpowiednich przepisów i zaproponowania, aby stosowano zasadę wzajemnego uznawania w ramach strategii jednolitego rynku cyfrowego, aby zmniejszyć ryzyko i koszty dla przedsiębiorców prowadzących działalność transgraniczną oraz zachęcić większą liczbę przedsiębiorców do transgranicznego dostarczania towarów lub świadczenia usług;

29. wzywa Komisję do dalszego monitorowania rozwoju sytuacji na rynku w zakresie dostępu klientów do ofert produktów i usług na jednolitym rynku ze szczególnym uwzględnieniem wpływu blokowania geograficznego na transport, usługi finansowe, zdrowotne i telekomunikacyjne, w tym również w celu położenia kresu blokowaniu usług świadczonych przez operatorów sieci komórkowych w regionach przygranicznych UE, a także do monitorowania potencjalnych korzyści wynikających z ich włączenia do rozporządzenia; podkreśla, że analizując ewentualne rozszerzenie rozporządzenia na te sektory, Komisja powinna wziąć pod uwagę specyfikę i ramy regulacyjne w tych sektorach, aby zagwarantować, że wszelkie proponowane zmiany będą wykonalne i korzystne; wzywa Komisję, aby rozpoczęła kompleksowe konsultacje z zainteresowanymi stronami w tych sektorach, a także z przedstawicielami konsumentów i środowiskami akademickimi, żeby zebrać spostrzeżenia i uwagi na temat ewentualnego rozszerzenia rozporządzenia na te usługi;

30. wzywa państwa członkowskie i Komisję do regularnej aktualizacji i uzupełnienia danych dotyczących skarg otrzymanych przez krajowe organy wykonawcze w celu lepszego identyfikowania potencjalnych obszarów budzących obawy konsumentów; podkreśla, że w tym kontekście prowadzenie regularnych badań typu Tajemniczy Klient i porównanie z badaniami typu Tajemniczy Klient z roku 2015-2019 mogłoby pomóc w zidentyfikowaniu utrzymujących się problemów;

31. apeluje o pełną ocenę możliwych efektów synergii z innymi środkami strategii jednolitego rynku cyfrowego, takimi jak zmiany w obszarze podatku VAT od transgranicznego handlu elektronicznego, które weszły w życie 1 lipca 2021 r. i mają zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów przez handlowców prowadzących działalność transgraniczną, a tym samym zachęcić większą liczbę handlowców do transgranicznej dostawy towarów lub świadczenia usług, oraz rozporządzenie (UE) 2018/644⁽¹⁴⁾ w sprawie transgranicznych usług doręczania paczek, które powinno przyczynić się do zwiększenia przejrzystości taryf transgranicznych;

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie (UE) 2018/644 z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie transgranicznych usług doręczania paczek (Dz.U. L 112 z 2.5.2018, s. 19).

32. wzywa państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków na rzecz pełnego stosowania rozporządzenia i zaangażowania się w ściślejszą współpracę w ramach sieci współpracy w zakresie ochrony konsumenta;
  33. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-